

Parasha 42 Torah

Fjerde Mosebok/Numbers/Bemidbar

[Kapittel 30](#)

[Kapittel 31](#)

[Kapittel 32](#)

Kapittel 30

¹ ² Så talte Moshe til overhodene for Israels barns stammer og sa: «Dette er hva YHVH har befalt: ³ Hvis en mann avlegger et løfte til YHVH eller sverger en ed eller binder seg til en forpliktelse, da skal han ikke bryte sitt ord. Han skal gjøre etter alt det som er gått ut av hans munn.

⁴ Eller om en kvinne avlegger et løfte til YHVH, og binder seg til en forpliktelse mens hun ennå er som ungdom i sin fars hus, ⁵ og hennes far hører løftet og forpliktelsen hun har bundet seg til, og hennes far tier, da skal alle løftene hennes stå fast, og hver forpliktelse hun har bundet seg til, skal også stå fast. ⁶ Men hvis hennes far nekter henne det den dagen han hører det, da skal ingen av løftene hennes eller forpliktelsene hun har bundet seg til, stå fast. YHVH skal tilgi henne, fordi hennes far har nektet henne det.

⁷ Hvis hun tar en ektemann mens hun er bundet av sine løfter, eller hun har bundet seg ved et tankeløst ord som kom over hennes lepper, ⁸ og hennes ektemann hører det, og han ikke sier noe til henne den dagen han hører det, da skal løftene hennes stå fast. Forpliktelsene hennes som hun har bundet seg til, skal også stå fast. ⁹ Men hvis hennes ektemann nekter henne det på den dagen han hører det, ugyldiggjør han det løftet hun avla, også det tankeløse ordet hun bandt seg ved da det kom over hennes lepper. YHVH skal tilgi henne.

¹⁰ Ethvert løfte som en enke eller en skilt kvinne har bundet seg til, skal også stå fast.

¹¹ Hvis hun har avlagt et løfte i sin manns hus, eller har bundet seg til en forpliktelse med en ed, ¹² og hennes mann hørte det, og han ikke sa noe til henne og ikke nektet henne det, da skal alle løftene hennes og hver forpliktelse hun har bundet seg til, stå fast. ¹³ Men hvis hennes mann virkelig gjorde dem ugyldige den dagen han hørte dem, da skal ikke noe av alt det som gikk over hennes lepper om løftene hennes eller om forpliktelsen som binder henne, stå fast. Hennes mann har gjort dem ugyldige, og YHVH skal tilgi henne. ¹⁴ Hvert løfte og hver bindende ed om å legge bånd på seg, kan hennes mann enten stadfeste eller gjøre ugyldig. ¹⁵ Hvis hennes mann virkelig ikke sier noe til henne i dagene som følger, da stadfester han alle løftene hennes eller alle avtalene som binder henne. Han stadfester dem, for han har ikke sagt noe til henne på den dagen han hørte dem. ¹⁶ Men hvis han gjør dem ugyldige etter at han har hørt dem, da skal han bære hennes skyld.»

¹⁷ Dette er de lovene som YHVH befalte Moshe, og som gjelder mellom en mann og hans kone, og mellom en far og hans datter som i sin ungdom ennå er i sin fars hus.

[Til toppen](#)

Kapittel 31

² YHVH talte til Moshe og sa: ² «Ta hevn over midjanittene for Israels barn! Etter det skal du forenes med ditt folk.»

³ Så talte Moshe til folket og sa: «Noen av dere skal væpne seg til krig. Så skal de gå ut imot midjanittene for å ta YHVHs hevn over Midjan. ⁴ Tusen fra hver stamme av alle Israels stammer skal dere sende ut i krigen.» ⁵ Fra hver av Israels avdelinger ble det så tatt ut ett tusen fra hver stamme, tolv tusen væpnet til krig. ⁶ Disse sendte Moshe ut i krigen, ett tusen fra hver stamme. Han sendte dem ut i krigen sammen med Pinhas, presten Elasars sønn. Han hadde de hellige redskapene og signaltrompetene med seg i hånden.

⁷ De kjempet mot midjanittene, slik YHVH hadde befalt Moshe, og de drepte alle av hankjønn. ⁸ Sammen med de andre som ble drept, drepte de også kongene i Midjan: Evi, Rekem, Sur, Hur og Reba, de fem kongene i Midjan. Bileam, Beors sønn, drepte de også med sverdet. ⁹ Israels barn tok kvinnene i Midjan til fange, sammen med alle småbarna deres, og de tok hele buskapen, alt småfeet deres og alt de eide, som bytte. ¹⁰ Alle byene der de bodde, og alle teltleirene deres brente de opp med ild. ¹¹ De tok med seg alt byttet og alt hærfanget, både mennesker og dyr. ¹² Så kom de med fangene, hærfanget og byttet til Moshe, til presten Elasar og menigheten av Israels barn, til leiren på Moabslettene ved Jordan, rett overfor Jeriko.

³ ¹³ Moshe, presten Elasar og alle høvdingene for menigheten gikk ut for å møte dem utenfor leiren. ¹⁴ Men Moshe ble vred på befalingsmennene for hæren, på førerne for tusen og førerne for hundre, som hadde kommet fra slaget i striden. ¹⁵ Moshe sa til dem: «Har dere latt alle kvinnene være i live? ¹⁶ Se, etter råd fra Bileam var det jo disse kvinnene som fikk Israels barn til å gå bort fra YHVH ved det som skjedde på grunn av Peor, og det kom pest over YHVHs menighet. ¹⁷ Derfor skal dere nå drepe alt av hankjønn blant de små, og dere skal drepe hver kvinne som har hatt samliv med noen mann og ligget med ham. ¹⁸ Men alle de unge pikene som ikke har hatt samliv med noen mann og ligget med ham, skal dere la leve hos dere. ¹⁹ Selv skal dere være utenfor leiren i sju dager. Hver den som har drept noen, og hver den som har rørt ved noen som er drept, skal rense seg på den tredje dagen og på den sjuende dagen. Det gjelder både dere selv og fangene deres. ²⁰ Dere skal rense hvert klesplagg, alt av lær, alt som er vevd av geitehår, og alt som er lagd av tre.»

²¹ Da sa presten Elasar til hærmennene som hadde gått ut i slaget: «Dette er en forskrift i loven som YHVH har befalt Moshe: ²² Bare gullet, sølvet, bronzen, jernet, tinn og blyet, ²³ alt som kan tåle ild, skal dere la gå gjennom ilden, og det skal bli rent. Det skal også renses med rensesvannet. Men alt som ikke tåler ild, skal dere la gå gjennom vann. ²⁴ På den sjuende dagen skal dere vaske klærne deres og bli rene, og etter det kan dere komme inn i leiren.»

⁴ ²⁵ YHVH talte til Moshe og sa: ²⁶ «Du og presten Elasar, sammen med overhodene for fedrene i menigheten, skal ta opptelling av byttet som ble tatt, både av mennesker og dyr. ²⁷ Du skal dele byttet i to deler, mellom de stridende som dro ut i slaget, og hele

menigheten. ²⁸ Fra stridsmennene som dro ut i slaget, skal du sette til side en skatt til YHVH: ett liv av hver fem hundre mennesker, storfe, esler og småfe. ²⁹ Ta dette fra stridsmennenes halvpart og gi det til presten Elasar som en gave til YHVH. ³⁰ Fra halvparten til Israels barn skal du ta ett liv av hver femti, både fra mennesker, storfe, esler og småfe, altså fra hele buskapen. Du skal gi det alt til levittene som har ansvar for YHVHs tabernakel.» ³¹ Så gjorde Moshe og presten Elasar som YHVH hadde befalt Moshe.

³² Alt byttet som var igjen av hærfanget, som hærstyrken hadde tatt, var seks hundre og syttifem tusen sauer, ³³ syttito tusen storfe, ³⁴ sekstien tusen esler ³⁵ og trettito tusen mennesker i alt, kvinner som ikke hadde kjent noen mann og ligget med ham.

³⁶ Den halvparten, den delen som tilfalt dem som hadde gått ut i krigen, var tre hundre og trettisju tusen fem hundre sauer. ³⁷ Skatten YHVH skulle ha av sauene, var seks hundre og syttifem. ³⁸ Storfeet var trettiseks tusen i antall, og av dem var skatten til YHVH syttito.

³⁹ Eslene var tretti tusen fem hundre i antall, og av dem var skatten til YHVH sekstien.

⁴⁰ Menneskene var seksten tusen i antall, og av dem var skatten til YHVH trettito mennesker. ⁴¹ Skatten som var gaven til YHVH, ga Moshe til presten Elasar, slik YHVH hadde befalt Moshe.

⁴² Den halvparten som tilfalt Israels barn, den som Moshe hadde skilt ut fra mennene som hadde gått i krigen, ⁴³ den halvparten som tilfalt menigheten, var tre hundre og trettisju tusen fem hundre sauer, ⁴⁴ trettiseks tusen storfe, ⁴⁵ tretti tusen fem hundre esler ⁴⁶ og seksten tusen mennesker. ⁴⁷ Fra denne halvparten som tilfalt Israels barn, tok Moshe ett liv for hver femti, både fra mennesker og dyr, og ga dem til levittene som hadde ansvar for YHVHs tabernakel, slik YHVH hadde befalt Moshe.

⁴⁸ Da kom befalingsmennene over tusen i hæren, førerne over tusen og førerne over hundre, fram til Moshe. ⁴⁹ De sa til Moshe: «Dine tjenere har tatt opptelling over de stridsmennene som er under vår kommando, og det mangler ikke en eneste mann av oss.

⁵⁰ Derfor har vi kommet fram med en offergave til YHVH, det hver mann fant av gullsmykker: armringer, armbånd, signetringer, øreringer og halskjeder. Dette skal være til soning for våre sjeler for YHVHs ansikt.»

⁵¹ Så tok Moshe og presten Elasar imot gullet fra dem, alle de kunstferdig utførte smykkene.

⁵² Hele gaven av gull som de satte til side for YHVH, fra førerne for tusen og førerne for hundre, var seksten tusen sju hundre og femti sekel. ⁵³ Men hærmennene hadde tatt bytte, hver mann til seg selv. ⁵⁴ Moshe og presten Elasar tok imot gullet fra førerne for tusen og for hundre, og de førte det inn i Åpenbaringsteltet, som en påminnelse om Israels barn framfor YHVHs ansikt.

[Til toppen](#)

Kapittel 32

⁶¹ Rubens barn og Gads barn hadde en meget stor buskap. Da de så at Jaserlandet og Gileadlandet var et velegnet sted å ha buskap, ² kom Gads barn og Rubens barn og talte

med Moshe, presten Elasar og alle høvdingene for menigheten. De sa: ³ «Atarot, Dibon, Jaser, Nimra, Hesjbon, El'ale, Sebam, Nebo og Beon, ⁴ landet som YHVH har slått foran ansiktet til Israels menighet, det er et land som er velegnet for buskap, og dine tjenere har buskap.» ⁵ Derfor sa de: «Hvis vi har funnet nåde i dine øyne, så la dette landet bli gitt dine tjenere til eiendom. Før oss ikke over Jordan!»

⁶ Moshe sa til Gads barn og til Rubens barn: «Skal deres brødre gå ut i striden mens dere blir igjen her? ⁷ Hvorfor vil dere ta motet fra Israels barns hjerter, så de ikke drar over og inn i det landet som YHVH har gitt dem? ⁸ Det var dette deres fedre gjorde da jeg sendte dem ut fra Kadesj-Barnea for å se på landet. ⁹ For da de dro opp til Esjkoldalen og så på landet, tok de motet fra Israels barns hjerter, så de ikke dro inn i landet som YHVH hadde gitt dem. ¹⁰ Den dagen ble YHVHs vrede opptent, og Han sverget og sa: ¹¹ Sannelig, ingen av de menn som kom opp fra Egypt, fra tjue år og over, skal få se det landet Jeg tilsverget Avraham, Yitzchak og Yaakov, fordi de ikke har fulgt Meg helt og fullt, ¹² bortsett fra Kalev, kenisitten Jefunnes sønn, og Josva, Nuns sønn. For de har fulgt YHVH helt og fullt. ¹³ Slik ble YHVHs vrede opptent mot Israel, og Han lot dem flakke omkring i ørkenen i førti år, helt til hele den slekten som hadde gjort ondt i YHVHs øyne, var borte. ¹⁴ Og se! Dere har stilt dere i deres fedres sted, avkom av syndige menn, så dere får YHVHs brennende vrede mot Israel til å bli enda større. ¹⁵ For hvis dere vender dere bort fra å følge Ham, skal Han enda en gang la dem bli værende i ørkenen, og da fører dere ødeleggelse over hele dette folket.»

¹⁶ Da gikk de bort til ham og sa: «Vi vil gjerne bygge kveer til buskapen vår her, og byer til våre barn. ¹⁷ Men selv vil vi være bevæpnet og skynde oss å dra over foran Israels barn, helt til vi har ført dem til deres sted. Men våre barn skal bo i de befestede byene, borte fra dem som bor i landet. ¹⁸ Vi vil ikke vende tilbake til våre hjem før hver eneste en av Israels barn har fått sin arv. ¹⁹ For vi vil ikke ha noen arv sammen med dem på den andre siden av Jordan og videre bortover, for vår arv har tilfalt oss her på østsiden av Jordan.»

²⁰ Da sa Moshe til dem: «Hvis dere gjør dette, hvis dere væpner dere til strid framfor YHVHs ansikt, ²¹ og alle deres væpnede menn går over Jordan framfor YHVHs ansikt, helt til Han har drevet sine fiender bort fra sitt ansikt, ²² og landet undertvinges framfor YHVHs ansikt, da kan dere vende tilbake etterpå og være uten skyld både for YHVH og for Israel. Og dette landet skal være deres eiendom framfor YHVHs ansikt. ²³ Men hvis dere ikke gjør dette, se, da har dere syndet mot YHVH. Og dere skal vite at deres synd skal ramme dere. ²⁴ Bygg da byer for deres barn og kveer for sauene deres, og gjør det som har gått ut av deres munn.»

²⁵ Gads barn og Rubens barn talte til Moshe og sa: «Dine tjenere vil gjøre som min herre befaler. ²⁶ Våre barn, våre koner, småfeet og storfeet og hele buskapen vår skal bli værende der i Gileads byer. ²⁷ Men dine tjenere skal dra over framfor YHVHs ansikt til striden, hver mann væpnet til krig, slik min herre sier.»

²⁸ Så ga Moshe befaling om dem til presten Elasar, til Josva, Nuns sønn, og overhodene for fedrene til Israels barns stammer. ²⁹ Moshe sa til dem: «Hvis Gads barn og Rubens barn går

over Jordan sammen med dere, og hver mann er væpnet til strid framfor YHVHs ansikt, og landet undertvinges dere, da skal dere gi dem Gilead landet til eiendom. ³⁰ Men hvis de ikke drar væpnet over sammen med dere, da skal de få sine eiendommer blant dere i Kanaans land.»

³¹ Da svarte Gads barn og Rubens barn, og sa: «Som YHVH har sagt til dine tjenere, slik vil vi gjøre. ³² Vi vil dra væpnet over framfor YHVHs ansikt inn i Kanaans land, men den arven som skal være vår eiendom, skal være på denne siden av Jordan.»

³³ Så ga Moshe dette til Gads barn, Rubens barn og halvparten av stammen til Manasse, Josefs sønn: riket til amorittenes konge, Sihon, sammen med riket til Og, Basans konge, hele landet med byene som var innenfor grensene og byene omkring i landet.

³⁴ Gads barn bygde opp Dibon, Atarot og Aroer, ³⁵ Atrot-Sjofan, Jaser og Jogbeha, ³⁶ Bet-Nimra og Bet-Haran, de befestede byene og sauekveene.

³⁷ Rubens barn bygde opp Hesjbon, El'ale og Kirjatajim, ³⁸ Nebo og Ba'al-Meon navnene deres ble forandret – og Sibma. De kalte byene de bygde opp igjen, med andre navn.

Maftir ³⁹ Barna til Makir, Manasses sønn, dro til Gilead og inntok det. De fordrev amorittene som var der. ⁴⁰ Så ga Moshe Gilead til Makir, Manasses sønn, og han bosatte seg der.

⁴¹ Også Ja'ir, Manasses sønn, dro av sted og inntok teltbyene der, og han kalte dem Ja'irs teltbyer. ⁴² Så dro Nobah av sted og inntok Kenat og landsbyene der, og han kalte det Nobah etter sitt eget navn.

[Til toppen](#)